

Thưa Ông Tổng Bí thư,

Chức trách khai thác bauxite góp nhiều phần đời trong giai trí thức

Tôi là Lê Phú Khải, một công dân ngoài Đảng. Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng có một ngày cầm bút viết thư cho Ông Tổng Bí thư Đảng để tôn cao quy định. Song, những gì diễn ra trên đất nước của chúng ta những ngày qua khiến tôi ăn không ngon, ngủ không yên, suy nghĩ đến thức ăn nhiều đêm.

Đó là cơn bão ô nhiễm môi trường do công ty Vedan gây ra còn nóng bỏng dư luận của nước thì một tin kinh hoàng lại tiếp đến là khai thác bauxite ở Tây Nguyên trên diện rộng và thời gian lâu dài. Tôi càng đau đớn hơn khi đọc các bài viết của Đới tiếng Võ Nguyên Giáp, thi sĩ Nguyễn Trừng Vĩnh, nhà văn Nguyễn Ngọc, tiến sĩ Nguyễn Thanh Sơn và đặc biệt gần đây là bài của nhà văn Phạm Đình Trừng (gây tiếng vang lớn) về thảm họa khai thác bauxite ở Tây Nguyên.

Tôi đọc biết, tôi xin đến nay Đảng cao quy định và nêu khẩu hiệu: "Ý Đảng lòng Dân". Nay những người đọc tuy tôi đã sẵn nhân dân rất yêu quý, kính trọng như Đới tiếng Võ Nguyên Giáp, nhà văn Nguyễn Ngọc cao cuộc đời gần bó với Tây Nguyên . . . đến phần đời mà nhậm việc khai thác bauxite ở Tây Nguyên.

Rõ ràng trong việc này, ý Đảng không hợp với lòng Dân. Tôi trách đến nay Đảng Cộng sản Việt Nam làm được gì đâu là do đọc sách Đảng lòng người họ của nhân dân. Nay một chức trách lớn của Đảng và Nhà nước là việc khai thác bauxite ở Tây Nguyên có liên quan đến sinh mạng của đất nước, đến số phận vong của gia đình nội, của dân tộc lại không được sách Đảng thu nhận của nhân dân thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đối với cả Đảng cao quy định và đất nước.

Tôi nghĩ rằng trong quá khứ, lịch sử đã lựa chọn Đảng Cộng sản là chính đảng lãnh đạo cách mạng Việt Nam. Những việc hiện tại và tương lai thì sẽ lãnh đạo của Đảng Cộng sản không phải là một điểm nhỏ. Nếu một đảng lại, chức trách lớn của Đảng mà tôi Đới tiếng đời công thức của chế độ như Võ Nguyên Giáp đến người dân bình thường lại không được thu nhận thì dù có một ngàn lần đưa sách lãnh đạo của Đảng vào đời 4 Hòn pháp cũng vô nghĩa!

Vấn đề bauxite còn nguy hại gấp trăm ngàn lần cái cách ruồng rỗi, vì nó hủy diệt cái dân tộc ta như các nhà khoa học đã đã báo.

Chính vì lẽ đó, với tư cách một công dân, một nhà báo lâu năm, tôi kiên nghị lên Ông Tổng Bí thư, người có trách nhiệm cao nhất của Đảng cộng quyßn: Hãy đưa vấn đề khai thác bauxite ở Tây Nguyên ra bàn của cấp lãnh đạo cao nhất của Đảng, Quốc hội và Nhà nước để đảng tôi dân này khi chết quá muộn.

Trước đây, cái cách ruồng rỗi là một chủ trương lớn của Đảng nhưng khi thấy sai, Đảng đã sửa sai, để nhân dân tha thß và đảng tình. Nay theo tôi, vấn đề bauxite còn nguy hại gấp trăm ngàn lần cái cách ruồng rỗi, vì nó hủy diệt cái dân tộc ta như các nhà khoa học đã đã báo.

Mười năm nay sông Đảng Nai và những con sông khác ngußn ở Tây Nguyên bị nhiễm bùn đỏ thì cái miền Trung, Đông Nam Bộ và TP.HCM lấy gì mà sống, những bà mẹ đẻ ra toàn quái thai. Vì sự tàn khốc đó mà Trung Quốc đã đóng cửa các mỏ bauxite của họ trên toàn quốc vào năm 2008. Vì nhân đạo mà Liên Xô trước đây đã khuyên ta không nên khai thác bauxite ở Tây Nguyên. Vậy mà . . .

Thưa Ông Tổng Bí thư, trong cuộc cách mạng Pháp năm 1789 có một câu nói nổi tiếng của Marat được truyßn trên khắp châu Âu: Người ta lớn bởi vì anh quß xuống (On est grand, parce - que vous vous mettez à genoux) Dân tộc chúng ta khi lập nước của bao giờ cho mình là bé nhỏ. Chính vì thế nước ta xưa kia mới có tên là nước Đại Việt và giờ được nước đến hôm nay. Khi thế dân Pháp cai trị nước ta, với dã tâm làm yếu hèn ý chí tộc người của thanh thiếu niên, chúng đã soạn sách giáo khoa dạy rằng: "Nước ta hình cong như chữ S, nên khiêm tốn bên bên biển Thái Bình Dương!" Những trẻ em Miền Bắc năm 1954 đã chôn vùi thói tham tàn của thế dân Pháp xuống bùn đen vĩnh viễn.

Tên quốc Việt Nam vĩ đại của chúng ta đời đời bất diệt. Lịch sử đã chứng minh điều đó. Không kẻ nào có thể bắt Việt Nam phải "khiêm tốn" làm bãi thí rác cho họ!

Tôi có bày nhiều lời gan ruột của một công dân nước Việt gửi đến Ông Tổng Bí thư. Kính chúc Ông sức khỏe.

Về tác giả : Sinh năm 1942 tại Hà Nội, ông Lê Phú Kh&i đã cß giß trong nßc biết đến qua những trang viết về đảng bßng sông Cửu Long. Tác phẩm chính: Đảng Thấp Mßi hôm nay, Viết về đảng bßng Sông Cửu Long, Rßn đß trong tay người, Hß số đảng bßng sông Cửu Long. Lá thư này viết ngày 18.3.2009.

Lê Phú Kh&i, nhà báo